

در سفر رئیس‌ی به آذربایجان که با استقبال خوبی همراه بود چه طرح‌هایی رونمایی شد

استراتژی تکمیل نیمه‌کاره‌ها

سفر روز پنجشنبه رئیس‌ی به تبریز که با استقبال مردم همراه شد، دومین دور سفر استانی رئیس‌ی به این استان بود. خرداد سال گذشته که رئیس‌جمهور به این استان سفر کرد، از تکمیل پروژه‌های نیمه‌کاره تبریز گفت و ۱۹ هزار میلیارد هم اعتبار برای تکمیل پروژه‌های نیمه‌کاره اختصاص پیدا کرد و مقرر شد که در سال ۱۴۰۱، ۸۰ هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان اعتبار برای عمران در تبریز اختصاص داده‌شود. حال رئیس‌جمهور برای افتتاح وعده‌های نیمه‌کاره‌ای که در ۱۴۰۲ تکمیل شده به این استان سفر کرده است، در ادامه به پروژه‌هایی که در یک سال گذشته در این استان اجرایی شده خواهیم پرداخت.

-

تکمیل پروژه ۲۲ ساله

پروژه راه‌آهن میانه-بستان آباد-تبریز از سال ۱۳۷۹ شروع شده‌و از این جهت که بخشی از کریدور تراسیکا به‌عنوان مسیری که زمان سفر را کاهش می‌دهد و کشورهای آسیانه‌میانه را به بازارهای جهانی متصل می‌کند، حائز اهمیت است. صالحی، مدیرعامل راه‌آهن درباره مسیری که پیش از این از تهران برای رسیدن به تبریز طی می‌شد، گفت: پیش از احداث این راه‌آهن، از تهران به سمت میانه و از میانه به سمت مراغه، عجب‌شیر و دریاچه ارومیه و از جنوب غربی به سمت تبریز خط ریلی آمده بود، الان به شکل مستقیم، یعنی از میانه به سمت بستان آباد، خاوران در نزدیکی شرق تبریز مسیر جدید خواهد بود. افتتاح فاز دوم این پروژه باعث کاهش زمان سفر تبریز به تهران به ۴ ساعت و صرفه‌جویی در مصرف سوخت؛ نزدیک به صد میلیون لیتر درسال می‌شود. تاکنون ۳ هزار و ۷۰۰ میلیارد تومان اعتبار برای احداث کامل این پروژه هزینه شده که ۷۳۲ میلیارد تومان آن در سال ۱۴۰۱ بوده است. راه‌اندازی راه‌آهن بستان آباد جزء آرزوهای ۲۲ ساله مردم تبریز بود که روز گذشته توسط رئیس‌جمهور افتتاح شد. البته قرار است در آینده ایستگاه خاوران به ایستگاه اتل گلی و مرکز تبریز متصل شود.

جذب منابع برای اجرای پروژه‌های آبی سه‌برابر زمان عادی

تکمیل پروژه‌های آبرسانی در شهر تبریز، یکی دیگر از وعده‌های محقق شده دولت سیزدهم در این شهر به شمار می‌رود. مخزن ۱۰۰ هزار مترمکعبی و ۱۰ هزار رینگ آبرسانی جنوب تبریز با اعتبار ۷۰۰ میلیارد تومانی در سال ۱۴۰۱ تکمیل شده است. ساخت شبکه پایاب‌سدهای آیدوغموش، سه‌بند، قلعه‌چای و حاشیه ارس به مساحت ۴ هزار هکتاری با اعتبار ۸۰۰ میلیارد تومانی دیگر پروژه آبرسانی بوده که در این شهر تکمیل شده‌است. آبگیری سد گرمی‌چای میانه، تصفیه‌خانه میانه و ۵۰ کیلومتر خط انتقال تا شهر میانه با اعتبار هزار میلیارد تومانی، افزایش حجم آبگیری سد خدآفرین از ۲۵۰ میلیون به ۷۰۰ میلیون مترمکعب از دیگر پروژه‌هایی است که در این شهر تکمیل شده است. جذب منابع برای اجرای پروژه‌های آبی در سال ۱۴۰۱ یعنی در مدت یک‌سال، سه‌برابر زمان عادی صورت گرفته است.

معدن مس سنگون مستقل شد

معدن مس سنگون در ورزقان، نزدیک به ۴۰ درصد نیاز مس کشور را تامین می‌کند اما مشکل اصلی این معدن خام‌فروشی آن است که مواد استخراج‌شده با تریلی به کرمان می‌رود و بهره‌بره اقتصادی و اشتغالزایی مردم آذربایجان شرقی از آن اندک است و منابع استخراج‌شده به شهر دیگری می‌رود. درحالی که این شهر با مشکل اشتغال و تولید هم‌رواست و می‌شود از همین منابع، در جهت ایجاد اشتغال و تولید محصولات در همین شهر استفاده کرد. سال گذشته بود که رئیس‌ی با استقلال این معدن موافقت کرد و با طی شدن مراحل در سفر تازه و به تبریز استقلال مس سنگون اعلام می‌شود. با اعلام استقلال، صنایع پایین دست معدن در استان تقویت می‌شوند که تاثیر مستقیمی در ایجاد اشتغال و رونق اقتصادی این منطقه خواهند داشت.

جان گرفتن تولید در کارخانه ماشین‌سازی تبریز

کارخانه ماشین‌سازی تبریز از کارخانه‌هایی بود که به خاطر واگذاری غیراصولی به بخش خصوصی با مشکلات زیادی مواجه شده بود. کارخانه توسط شخصی به نام فرزانعلی فرخزاده فردی که کمترین سوادخواندن نوشتن داشت، خریداری شده بود. او در سال ۹۷ چند صد میلیون ارز برای خرید تجهیزات و ماشین‌آلات گرفته بود اما آن ارز را وارد بازار آزاد کرد یا کالای دیگری وارد کرده بود. فرخزاد در سال ۹۸ دستگیر شد و به حبس و در مال محکوم شد. همان زمان رئیس‌ی که رئیس قوه قضائیه بود از کارخانه ماشین‌سازی بازدید کرد. کارگران بیکار شده کارخانه و حقوق معوق پرداخت‌نشده باعث شدند که رئیس‌ی دستور بررسی سلب مالکیت فرخزاد را صادر کند. بعد از سلب مالکیت کارخانه از فرخزاد، کارگران ماشین‌سازی از حدود ۸۰۰ نفر در سال ۹۸ به ۲۱۰۰ نفر رسیده و تولید در این کارخانه در حال جان گرفتن است.

اجرای پروژه‌های حمل‌ونقل

پروژه‌هایی در حوزه حمل‌ونقل در طول یک‌سال در این استان به مرحله اجرا رسیده که اجرای ۳۰۷ کیلومتر روکش راه روستایی، اجرای ۳۵۰ کیلومتر روکش راه اصلی و بهره‌برداری از ۵۶ بزرگراه که شامل ۶ پروژه؛ اجرای ۱۲ کیلومتر راه سراب- بستان آباد، اجرای ۶ کیلومتر راه مرند- جلفا، اجرای ۱۰ کیلومتر راه شینستر- سلماس، اجرای ۱۰ کیلومتر راه مرند- ایلواغلو، اجرای ۱۳ کیلومتر راه خواجه‌ورزقان؛ اجرای ۷ کیلومتر راه اهر- تبریز است، از جمله مهم‌ترین آنها به‌شمار می‌روند.

گازرسانی به ۱۰۵ روستا در تبریز

در زمان آغاز به کار دولت سیزدهم ۲۰۴ روستا با ۴ هزار و ۳۰۹ خانوار در شهر تبریز گاز داشتند. با اجرای عملیات گازرسانی در سال ۱۴۰۱ به ۱۰۵ روستا گازرسانی صورت گرفته که در نتیجه آن ۳ هزار و ۶۰۰ خانوار از نعمت گاز بهره‌مند می‌شوند.

۲۰ هزار واحد در حال ساخت در طرح نهضت ملی مسکن

انجام پروژه‌های نهضت ملی مسکن از دیگر پروژه‌های اجرایشده در این استان به حساب می‌آید. تاکنون ۲۸۵ هزار متقاضی در طرح نهضت ملی مسکن شهر تبریز ثبت‌نام کرده‌اند. از این میان درخواست ۴۵ هزار متقاضی و ۷ هزار ۵۲۲ هکتار زمین و ۱۰ هزار و ۹۶۰ هزار پروانه ساختمانی هم برای ساخت مسکن تأیید شده است. در حال حاضر ۲ هزار و ۵۲۹ واحد ساختمانی در تبریز در حال ساخت هستند.

سیاست

شنبه ۲۰ خرداد ۱۴۰۲ شماره ۲۸۸۳

۲

هنوز تکلیف بازگشت به برجام یا توافق محدود یا توافق موقت مشخص نیست ولی آنچه روشن است اینکه غرب می‌داند راهی جز توافق با تهران ندارد

تکمیل پازل عادی‌سازی

و موشکی کشور نیز با همه توان پیگیری شد. این اقدامات علاوه بر اینکه پاسخ مناسبی برای خروج آمریکا از برجام و عدم پایبندی اروپایی‌ها به تعهدات خود به حساب می‌آیند، می‌توانند به اهرم‌های کارآمدی برای ایران در جریان مذاکرات احتمالی با غرب تبدیل شوند. پس در مجموع می‌توان گفت گرچه ایران همچنان از تحریم‌های غرب متضرر می‌شود اما با توجه به تجربه برجام، عدم توافق در صورت زیاد خواهی غربی‌ها و ادامه روند فعلی راه غیرقابل‌قبولی به حساب نمی‌آید. اما شرایط در طرف مقابل کمی متفاوت است. گرچه بایدن معاون اول دولتی بود که برجام را امضا کرد اما در هر صورت بازگشت به برجام را یک شکست دیپلماتیک برای آمریکا تلقی می‌کرد و تمایل چندانی به آن نشان نداد. این رویکرد آمریکا طبیعتا دستيیابی مجدد به توافق را دشوار می‌کرد و می‌توانست باعث تنش هرچه بیشتر بین ایران و آمریکا شود. آمریکا در التهابات پاییز سال گذشته با حمایت کامل از التهاباتی که در ایران رخ داد تقابل حداکثری با ایران را امکان‌سنجی کرد اما در نهایت بی‌ثمر بودن این‌گونه اقدامات بیش از همیشه برای آمریکا و کشورهای غربی واضح شد. با توجه به این مساله و البته دستاوردهای اخیر ایران در حوزه‌های هسته‌ای و موشکی به نظر نمی‌رسد که عدم توافق گزینه معقول و مطلوبی برای طرف غربی باشد.

منادیان بازگشت به برجام چه می‌گویند؟

چند ساعت بعد از اینکه ترامپ در اردیبهشت ۹۷ اعلام کرد که آمریکا از برجام خارج خواهد شد حسن روحانی در نطق تلویزیونی خود خطاب مردم ایران گفت که «خوشحالم که شریک موجود مزاحم از برجام کم شده است» و «اگر اهداف ایران را سایر طرف‌ها تأمین کنند، برجام برجا خواهد ماند.» اما با گذشت زمان ثابت شد که پنج کشور دیگر بدون همراهی «مزاحم برجام» توانایی تأمین همان منافع حداقلی برجام هم نداشتند. به همین دلیل از اواخر سال ۹۹ و پایان دولت ترامپ نظر برخی کارشناسان این بود که ایران باید همه تلاش خود را برای احیای برجام انجام دهد. علی‌رغم اینکه به نظر می‌رسید دولت دوازدهم هم تمایل به انجام این کار داشت اما در نهایت در ماه‌های پایانی دولت روحانی اتفاق خاصی رخ نداد. با گذشت دو سال از زوی کار آمدن دولت سیزدهم هنوز هم به نظر برخی بازگشت به برجام بهترین گزینه ممکن برای ایران است اما نظر کارشناسان درباره مزایا

پایان تمام مذاکرات؛ نامحتمل‌ترین گزینه موجود

یکی از سناریوهای محتمل در مذاکرات بین ایران و آمریکا عدم دستیابی به توافق و کنار گذاشته شدن پرونده برجام از دستور کار طرفین است. دولت سیزدهم از روز اول اعلام کرد که راه مذاکره را مسدود نمی‌کند اما شرایط کشور را به توافق مجدد با غرب گره نمی‌زند و نمی‌خواهد همه توان دیپلماتیک خود را صرف این مساله کند. به همین دلیل از همان تابستان ۱۴۰۰ پیگیری توافقات منطقه‌ای و نگاه متوازن به شرق و غرب در دستور کار دولت قرار داشت. تبدیل شدن ایران به عضو اصلی سازمان شانگهای، نزدیک شدن ایران به گروه اقتصادی بریکس، توافق بازگشت روابط به سطح عادی با عربستان از جمله دستاوردهای این رویکرد دولت بودند. در طی این مدت افزایش فعالیت‌های مرتبط با غنی‌سازی و همچنین توسعه توانمندی‌های تسلیحاتی

گفت‌وگو

بررسی مسیرهای غیربرجامی برای توافق با آمریکا در گفت‌وگو با مجید شاکری، کارشناس مسائل اقتصادی سیاسی

توافق محدود بهترین گزینه ایران در برابر آمریکا است

چرا که این دو، دو مذاکره متفاوت از یکدیگرند. مذاکراتی که در این بازه زمانی برای بازگشت آمریکا به برجام صورت گرفت نمی‌توانست راه به جایی ببرد؛ چرا که بازگشت به برجام، به چند دلیل نمی‌توانست برای ایران انتفاعی به‌اندازه انتهای برجام یعنی ۸ می ۲۰۱۸ ایجاد کند. اولین دلیل این است که یک‌سری برچسب‌های تحریمی جدید ذیل کاتسا به نفت و بانک مرکزی ایران در سال ۹۸ توسط ترامپ اضافه شد بود که با بازگشت آمریکا‌نگ تروریستی (SDGT) از نفت و بانک مرکزی رفع نمی‌شد. دلیل دوم اینکه بسیاری از ایرانیان پس از بازگشت آمریکا به برجام در لیست تحریمی (SDN) باقی ماندند- که در خوشبینانه‌ترین حالت، حدود ۵۴۰ تا ۹۰۰ نفر بودند- این موضوع تمام افراد نام برده شده در لیست تحریمی را در رابطه با تراکنش‌های بانکی محدود می‌کرد. اشکال دلیل سوم هم این بود که با توجه به اقدام آمریکا در برجام، تمام جهان متوجه شدند، آمریکا با چه سرعت و با چه هزینه اندکی می‌تواند از برجام خارج شود، این موضوع به‌خودی‌خود امکان برقراری ارتباط گسترده یا نتیجه‌بخش در حوزه انتفاع اقتصادی را ناممکن خواهد کرد.»

ریشه فکری ایده احیای برجام چیست؟

با توجه به ایرادهایی که مجید شاکری در مورد برجام مطرح و انتفاع اقتصادی از آن را ناممکن توصیف می‌کند، این سوال ایجاد می‌شود که چه دیدگاهی بر سیاست خارجی ما حاکم بوده که حدود دوسال مذاکرات برای بازگشت آمریکا به برجام ادامه پیدا کرده است؟ او در پاسخ می‌گوید: «مدیریت مذاکره به‌دست حقوقی‌ها و تحت‌نظر آنها بوده، آنها بیشتر از آنکه به دنبال محتوای برجام و انتفاع اقتصادی باشند، در پی بازبایی شکل ساختاری برجام بودند. با این تحلیل دیگر انتفاع اقتصادی مدنظر نبوده و حفظ شکل ظاهری برجام مهم‌تر تلقی می‌شد. برای همین بازگشت آمریکا به ساختار برجام اولویت قرار گرفته بود.»

امکان انتفاع اقتصادی از برجام وجود ندارد

شاکری در ابتدا به برجام و اتفاقات پس از آن می‌پردازد و در مورد چرایی ناتوانی این توافق در تأمین منافع ایران می‌گوید: «دولت روحانی و دولت رئیس‌ی از اسفند ۱۳۹۹ تا نیمه‌دوم سال ۱۴۰۱ بر سر برجام مذاکره نمی‌کردند، بلکه درباره معنای بازگشت آمریکا به برجام گفت‌وگوها ادامه پیدا کرده بود، ما نمی‌توانیم محاصل مذاکره این مدت را با مذاکرات منتهی به برجام مقایسه کنیم؛

و معایب این اتفاق چیست؟ موافقان این ایده معتقدند که توافق محدود یا موقت در هیچ صورتی نمی‌توانند مانند برجام منافع ایران را تضمین کنند. دلیل دیگر این عده نیز استناد به «بندهای غروب» برجام است. براساس این بندها سازمان ملل، آمریکا و اتحادیه اروپا موظفند که در پاییز امسال تعدادی دیگر از تحریم‌های خود علیه برنامه هسته‌ای ایران را بردارند. برخی از این موارد عبارتند از تحریم‌های سازمان ملل در زمینه تحقیق و توسعه و تولید موشک‌های بالستیک ایران و تحریم‌های باقی‌مانده اتحادیه اروپا علیه برنامه هسته‌ای ایران. وجود چنین مواردی باعث می‌شود تا در صورتی که بازگشت محدود پایبند بمانند. مطابق آنچه در مورد محتوای توافق موقت بین ایران و آمریکا در رسانه‌ها مطرح شده است: «ایران متعهد می‌شود که فعالیت‌های غنی‌سازی اورانیوم ۶۰ درصد و بالاتر خود را متوقف کند و به همکاری با سازمان بین‌المللی انرژی اتمی برای نظارت و تأیید برنامه هسته‌ای خود ادامه دهد. در برابر، به تهران اجازه داده می‌شود که روزانه تا یک میلیون بشکه نفت صادر کند و به درآمد آن و نیز دیگر منابع مسدود شده‌اش در خارج از کشور دسترسی داشته باشد، مشروط بر آنکه این منابع انحصارا برای خرید مجموعه‌ای از کالاهای اساسی شامل غذا و دارو هزینه شوند.» چنین توافقی اگر بدون قید زمانی مطرح شده باشد در چهارچوب توافق محدود ارزیابی می‌شود که عواید و معایبی نیز در پی خواهد داشت. مهم‌ترین عایدی این توافق این است که قابلیت نقدپذیری بهتری به نسبت برجام برای ایران دارد؛ چرا که در برجام ایران تعهدات خود را انجام داده و بعد از آنکه ابزارهای خود را از دست داد با بدعهدی آمریکا و اروپایی‌ها مواجه شد، اما در توافق محدود ایران چون تعهدات کمی را پذیرفته می‌تواند ابزارهای خود را حفظ کند و در قبال بدعهدی احتمالی نیز بازآرندگی بیشتری ایجاد کند. نکته منفی توافق محدود اما این است که به‌دلیل قید محدودیت در متن آن هیچ‌گامی نمی‌توان صحبت از رفع تمام تحریم‌ها کرد اما لزوما این امر را نمی‌توان نکته منفی توصیف کرد؛ چرا که طرف‌های غربی اثبات کرده‌اند صرف گنجاندن عبارت رفع تحریم در متن توافق را نیز نمی‌توان تضمین به حساب آورد؛ چرا که هر آن ممکن است از آن خارج شده و همچون ترامپ آن را پاره کنند، مگر اینکه تضمین‌های کافی از آنها گرفته شود که به نظر می‌رسد توافق محدود چنین تضمینی را بهتر از سایر گزینه‌ها تأمین می‌کند.

توافق موقت

ایران و آمریکا تجربه رسیدن به یک توافق محدود را پیش از این در سال ۹۲ در ژنو داشته‌اند. توافقی که با این هدف در دستور کار طرفین قرار گرفت که طرفین اقدامات یکدیگر را اعتبارسنجی کرده و در صورت پایبندی به آن به سمت یک توافق جامع‌تر حرکت کنند که بعدها به برجام منتهی شد. اساسا توافق موقت یک توافق دارای زمان‌بندی است که در شرایط فعلی محتوای آن می‌تواند بخشی از محتوای برجام بوده و یا خود دارای محتوایی مجزا از برجام باشد. تجربه توافق موقت ژنو این گزاره را به اذهان متبادر می‌کند که طرف آمریکایی از اصرار بر رسیدن به یک توافق موقت به دنبال این است که زمینه را برای رسیدن به یک توافق جامع‌تر فراهم کند. رسیدن به چنین توافقی عملا برجام را از دستور کار خارج کرده و

کارشناس مسائل اقتصادی سیاسی

توافق محدود بهترین گزینه ایران در برابر آمریکا است

بگذریم، این مساله مطرح می‌شود که چه راه‌حلی برای بهبود وضعیت اقتصادی ایران و رفع تحریم‌ها از راه توافق دیگری با آمریکا وجود دارد؟ شاکری در این رابطه معتقد است: «در نقطه مقابل طرح برجام، دیدگاه خردمندانه‌تری وجود دارد که شامل حفظ برجام با ۱+۴ در چهارچوب نظارتی سازمان ملل و رسیدن به یک توافق محدود یا توافق موقت با طرف آمریکایی با هدف کنترل تنش بوده و متمرکز بر انتفاع اقتصادی ایران است، یعنی به‌جای اینکه ایران تمرکز خود را بر برداشتن یا معافیت از تحریم‌هایی که ممکن بود منجر به انتفاع اقتصادی شود بگذارد، آن را بر انتفاع اقتصادی معطوف کند که ماه‌آزای سنجش‌پذیر در حوزه امنیتی و هسته‌ای دارد.»

مسیرهای احتمالی توافق

آنچه شاکری در مورد معطوف شدن تمرکز تیم مذاکره کننده در مذاکرات هسته ای به انتفاع اقتصادی سنجش‌پذیر پیشنهاد می‌دهد، از دو طریق توافق موقت و توافق محدود قابل تحقق است. شاکری تفاوت میان این دو ایده را این‌گونه تشریح می‌کند: «ما بین توافق موقت و محدود تفاوت‌هایی وجود دارد. توافق موقت توافقی زمانمند است که تنها دریک بازه زمانی خاص اعتبار دارد اما توافق محدود توافقی است که در آن می‌گوییم، هر مذاکرات در رابطه با این موضوع هم صحبت کنیم. فراموش نکنیم محدودیت زمانی این توافق بیشتر از اینکه به بر روی کار آمدن دولت دموکرات یا

جمهوری خواه در انتخابات آمریکا مربوط باشد، به دغدغه‌های تومی داخل آمریکا معطوف است. اگر این دغدغه‌ها رفع شود، با آمدن جمهوری خواهان نیز می‌توان این توافق را ادامه داد. اما اگر این دغدغه آمریکایی هارفع شود حتی با حضور رییس‌جمهور دموکرات نقض توافق خواهد کرد.

مهم‌ترین توصیه‌ای که علی‌رغم اهمیتش در اغلب موارد جدی گرفته نمی‌شود، این است که طرف ایرانی باید بتواند خواسته‌های خود را به‌صورت سنجش‌پذیر و دو به دو مطرح کند تا بتواند اجرا یا عدم اجرای توافق به معنای کامل را براساس آن نشانه‌گذاری کند.

پیشنهادهایی برای موفقیت بیشتر در توافق محدود
مجید شاکری با فرض اینکه در حال حاضر بهترین

به‌نظر می‌رسد طرف آمریکایی نیز با همین هدف توافق موقت را در دستور کار قرار داده تا در ادامه مذاکرات را به‌سمت امضای یک توافق غیربرجامی هدایت کند.

توافق محدود

توافق محدود در می‌توان شیوه دیگری از توافق موقت توصیف کرد که در آن قید زمانی وجود ندارد و دو طرف نیز فارغ از معاهدات جامع بین‌المللی صرفا متعهد می‌شوند یک‌سری تعهدات محدود را اجرایی کنند. این توافق بدون داشتن هیچ قید زمانی صرفا تا زمانی تداوم خواهد داشت که طرفین توافق به اجرای همان تعهدات محدود پایبند بمانند. مطابق آنچه در مورد محتوای توافق موقت بین ایران و آمریکا در رسانه‌ها مطرح شده است: «ایران متعهد می‌شود که فعالیت‌های غنی‌سازی اورانیوم ۶۰ درصد و بالاتر خود را متوقف کند و به همکاری با سازمان بین‌المللی انرژی اتمی برای نظارت و تأیید برنامه هسته‌ای خود ادامه دهد. در برابر، به تهران اجازه داده می‌شود که روزانه تا یک میلیون بشکه نفت صادر کند و به درآمد آن و نیز دیگر منابع مسدود شده‌اش در خارج از کشور دسترسی داشته باشد، مشروط بر آنکه این منابع انحصارا برای خرید مجموعه‌ای از کالاهای اساسی شامل غذا و دارو هزینه شوند.» چنین توافقی اگر بدون قید زمانی مطرح شده باشد در چهارچوب توافق محدود ارزیابی می‌شود که عواید و معایبی نیز در پی خواهد داشت. مهم‌ترین عایدی این توافق این است که قابلیت نقدپذیری بهتری به نسبت برجام برای ایران دارد؛ چرا که در برجام ایران تعهدات خود را انجام داده و بعد از آنکه ابزارهای خود را از دست داد با بدعهدی آمریکا و اروپایی‌ها مواجه شد، اما در توافق محدود ایران چون تعهدات کمی را پذیرفته می‌تواند ابزارهای خود را حفظ کند و در قبال بدعهدی احتمالی نیز بازآرندگی بیشتری ایجاد کند. نکته منفی توافق محدود اما این است که به‌دلیل قید محدودیت در متن آن هیچ‌گامی نمی‌توان صحبت از رفع تمام تحریم‌ها کرد اما لزوما این امر را نمی‌توان نکته منفی توصیف کرد؛ چرا که طرف‌های غربی اثبات کرده‌اند صرف گنجاندن عبارت رفع تحریم در متن توافق را نیز نمی‌توان تضمین به حساب آورد؛ چرا که هر آن ممکن است از آن خارج شده و همچون ترامپ آن را پاره کنند، مگر اینکه تضمین‌های کافی از آنها گرفته شود که به نظر می‌رسد توافق محدود چنین تضمینی را بهتر از سایر گزینه‌ها تأمین می‌کند.